

[Schlüter.]

Hvis det, der er sket, betyder, at socialdemokratiet frigør sig fra SF's indflydelse, så er det godt, for den anser jeg for skadelig, og hvis socialdemokratiet også slutter med at have den opfattelse, så er jeg tilfreds. På den anden side, hvis det, der er sket, betyder, at venstre ganske afskærer andre borgerlige partier fra en rimelig indflydelse, så er jeg knap så begejstret, men sådan bedømmer jeg det endnu heller ikke.

Hr. Per Hækkerup sagde i sin tale for lidt siden, at det var svært at overskue, på hvilken baggrund forslaget, der i dag er til første behandling, er fremsat, og det har han jo ret i, men så vil han også nok forstå, at for os andre er det ikke bare svært at overskue, der er det simpelt hen plat umuligt. Det har selvfølgelig sin forklaring i, at vi andre ikke kender enkelthederne i det, som her i morgendæmringen måtte være endeligt aftalt mellem de to deltagere i forliget.

Hvor meget er der puttet i forligsgrunden, og hvordan bliver den sammenkogte ret, når den kommer på tallerkenen? Det er vi, som skal være med til måltidet, meget spændt på nu at få nærmere oplysninger om, og derfor vil jeg også gerne sige, at hvis forliget virkelig er historisk, så må vi nu snart have det frem i lyset. Hvis nattens tummel er sluttet med afklaring, så beder jeg om, at vi alle får alle enkeltheder til rådighed, så vi i PØ-udvalget, der nu skal i gang med sit arbejde, har hele grundlaget. Hvad er den samlede sammenhæng? Er der mere end det, vi har kunnet læse om i aviserne? Hvad med aktieselskabsskatterne, hvad med 2½ pct.s afgiften, hvad med ejendomsbeskatningen osv. osv.? Det beder jeg om at vi nu omgående, og inden arbejdet i PØ-udvalget begynder igen, får et notat om.

Ellers vil jeg sige på det konservative folkepartis vegne, at det forslag, som nu er til første behandling, er udtryk for en indkomspolitik, hvis hovedmål vi kan anerkende, for målet må jo være at få dæmpet den samlede omkostningsstigning i samfundet. I det forslag, vi har stillet til en samlet økonomisk løsning, nævner vi som en mulighed et bidrag eller en fritagelse for indbetaling af skatten af de 3 dyrtidsportioner i foråret som ét middel, der kan anvendes som en første fase i en indkomspolitik. Men jeg vil godt understrege, at det er kun en første

fase, for isoleret er dette nok ikke tilstrækkeligt til at løse vore økonomiske problemer året igennem. Der må mere til. Vi har kun haft kort tid til at sætte os ind i sammenhængen mellem dette forslag og prisloven. Det spørgsmål vil vi gerne have rejst i udvalget. Vi har heller ikke meget kendskab endnu til teknikken omkring ATP-udbetalingerne. Det går jeg ud fra at vi også kan se grundigt på i udvalget. Vi betragter altså forslaget som et første skridt i en indkomspolitik, men vi tvivler på, at det i sig selv er tilstrækkeligt til at bringe vor omkostningsstigning ned på et niveau, der kan sikre den danske konkurrenceevne til efteråret. Når vanskelighederne for alvor melder sig. Vi vil gerne i udvalget og også senere drøfte muligheden for en mere vidtgående indkomspolitik, der kan sikre os imod, at danske virksomheder, der konkurrerer direkte med udenlandske, kommer i vanskeligheder i løbet af året, for resultatet af en sådan udvikling kan let blive en helt uacceptabel høj arbejdsløshed.

Der er også efter forslaget stadig et overgangsproblem, når støtteperioden rinder ud, og det overgangsproblem opstår netop hen under næste overenskomstfase. Det mener jeg også vi må have belyst nærmere, så vi ved, hvordan det hele slutter, når den udsættelse med prisstigningernes gennemslagskraft, der nu foreslås, er slut.

Forslaget koster statskassen 1,9 mia kr., og derfor må de partier, som tilslutter sig forslaget, også gå ind i en drøftelse af og tage et medansvar for finansieringen. Her er vores bedømmelse den, at hvis vi skal finansiere ad skattevejen, så forsvinder både på kortere og på længere sigt desværre muligheden for direkte skattelettelser, og det har vi svært ved at acceptere. Vi mener, at skattefinansieringen må være udelukket. I dette øjeblik foreligger der kun ét forslag, og det er altså forliget om en finansiering gennem den bundne opsparing. Vi vil gerne pege på andre muligheder. Vi vil pege på besparelser, som kan indarbejdes i finansloven og dermed gøre den påtænkte bundne opsparing overflødig. Jeg vil meget nødig forstå forliget således, at regeringen igennem det har bundet sig til ikke at måtte acceptere større besparelser end besparelser på 1,5 mia kr. Regeringen forelagde selv besparelser i en samlet størrelsesorden af små 3 mia kr.